

27 БЕРЕЗНЯ 1993 РОКУ

У нашому РАЙОНІ

Жива історія

Живою історією, бечальською легендою називають учні та вчителі Бечальської неповної середньої школи старожила села Федота Степановича Малиша.

Всього було на життєвій ниві Федота Степановича за його дев'яносто два роки. Пережив дві світові війни, польську окупацію, тяжкі повоєнні роки. Але в історію села Бечаль ім'я його вписано назавжди: завдяки його наполегливості, мужності була відбудована бечальська церква. Саме він підняв всіх бечальців на відбудову цієї унікальної споруди і сьогодні вона стала окрасою нашого села.

Пам'ять Федота Степановича береже десятки легенд, подій, фактів, пісень.

З його розповідей юні черпають знання з історії села. Дуже часто Федот Степанович приходить у школу, розповідає про минуле дітям.

Цікаву легенду розповів старожил під час однієї зустрічі:

— У сиву давнину над Горинню на найвищому пагорбі, що поблизу села, стояв високий замок з церквою. Цей замок був форпостом князів київських у боротьбі з ворогами.

... Дубовим частоколом, холодним блиском мечів і списів, бойових сокир зустріли Батиеве військо захисники замку. Жителі навколишніх сіл, почувши тривожний дзвін, поспішили до замку і заховалися за неприступними стінами. Носили з Горині цебрами воду і поливали круті схили гори. На морозі вони вкривалися слизькою кригою.

Ординці лізли і лізли на високу фортечну стіну, закидали замок горючою сумішшю. Запалали будівлі. Танули сили захисників фортеці. Вороги увірвалися в замок. Та сталося чудо. Розступилася земля і поглинула всіх ворогів. Увійшли в землю разом з ворогами і замок, і церква.

Один раз в рік, як говорить легенда, у Великодню ніч можна почути на Замчиську тривожний гул дзвонів та церковний спів.

К. КОРОТЧУК.